

COMPOSITE POLYMERS

"Retrospectiva"

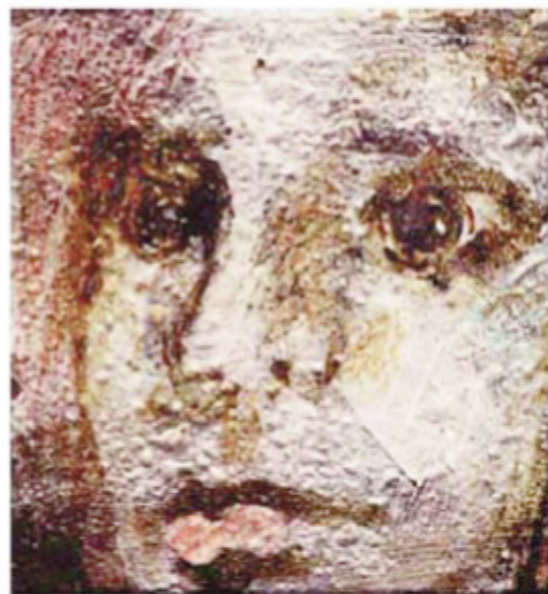
Teresa Gironés

25 setembre | 16 novembre

P1

La seva obra, de temàtica àmplia, es subscriu en aquest moment a la figuració context-tualitzada. Escultura de volums esfèrics, que dintre del formalisme, conte amb un fons irònic mitjançant el que l'artista contempla la vida i que a la vegada atorga a l'obra una qualitat específica lluny de la pura anècdota i l'eclectisme que caracteritza a la majoria d'artistes i ceramistes actuals.

"XX Certamen de fotografía Ciutat de Benicarló"

Regidoria de Cultura

14 novembre | 07 desembre

Exposició de les fotografies seleccionades dels participants del Certamen de Fotografia. El dia de la inauguració es durà a terme el lliurament de premis.

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medio Ambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medio Ambiente, Salud y Seguridad.

ASHLAND.

*RESPONSIBLE CARE es una marca registrada del Consejo Americano de la Química (ACC) en los Estados Unidos y otras entidades en varios países.
© Marca registrada, Ashland © 2007, Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones Innovadoras • Equipo Global

Número 660- 21 novembre 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

Tot el que va voler saber sobre

L'ESTACIÓ NAÚTICA

...i mai es va atrevir a preguntar.

Club Natació Benicarló
Històric ascens a la Divisió d'Honor
Miguel Piñana del Pino millor nadador
provincial

El bonic projecte de l'Estació Náutica Benicarló-Peníscola i la realitat

Barcelona acollirà el divendres l'Assemblea anual de les Estacions Náutiques on s'oficialitzarà l'entrada de l'estació Benicarló-Peníscola. Representants d'ambdós ajuntaments es desplaçaran a aquest acte amb el qual rebran l'oportuna acreditació que els permetrà formar part d'aquest ens de promoció turística. Aconseguirà l'Estació Náutica Benicarló-Peníscola solucionar l'actual situació d'impàs del port esportiu?

text REDACCIÓ

Segons el Ministeri d'Indústria, "L'Estació Náutica no és més que com transformar destinacions de sol i platja orientats cap als productes náutics, en un producte integrat basat en les activitats náutiques en general (vela, submarinisme, motos aquàtiques), acompanyats d'una àmplia oferta d'allotjament amb serveis relacionats amb aquests esports, així com una oferta d'activitats complementàries com golf, hípica, restaurants, oferta nocturna, etc. D'aquesta forma els esports náutics passen a

convertir-se en el benefici bàsic del producte en lloc de ser l'oferta complementària com ocorre en els productes de platja tradicionals."

Actualment, encara que un dels principals atractius de la nova estació és el Castell de Peníscola, la nova estació està composta físicament pel port Esportiu de Benicarló. A partir d'ara, aquesta "Estació Náutica" haurà de dotar-se pressupostàriament, nomenar un gerent, crear una oferta real i començar la seua comercialització. El procés per a formar part d'aquesta xarxa s'ha perllongat durant tot el 2008. La xarxa d'Estacions Náutiques

pertanyent a l'associació nacional, sumará a les 21 existents per tota Espanya l'estació de Benicarló-Peníscola. De moment no hi ha noves peticions a la vista perquè Castelló puga disposar de noves estacions náutiques en el desèrtic mapa d'aquestes infraestructures. Les més properes són les de Salou, la de Columbretes amb seu a Alcossebre, la de Denia i Altea i altra conjunta a Alacant, El Campello i Santa Pola. A les Illes Balears les de Sant Antoni i Santa Eulària a Eivissa i les de Maó, Ciutadella i Fornells a Menorca.

¡felicitats!

Club Natació Benicarló

Històric ascens a la Divisió d'Honor del CNB

Miguel Piñana del Pino millor nadador provincial

text REDACCIÓ

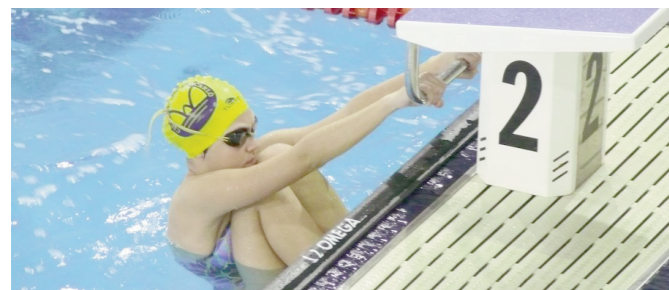
El Club Natació Benicarló ascendeix a la divisió d'honor, màxima categoria en la natació, per primera vegada en la seua historia.

El Club Natació Benicarló, encara sent un modest equip, va ascendir a la primera divisió en la temporada 2007-2008, ha aconseguit, en poc menys d'un any de competir, arribar al cim de la natació, arribar a la Divisió d'Honor. En la Copa Autònoma de Clubs de la Primera Divisió celebrat este passat cap de setmana, 15 i 16 de novembre a Castelló a la piscina olímpica de la Salera, es disputaven dos places que donaven l'entrada a la divisió d'honor. El Club Natació Benicarló va merèixer des del primer moment l'ascens, premi a estos jóvens nadadors i nadadores i al sacrifici de la seua vida diària pel Club Natació Benicarló. I cap d'ells supera els 18 anys.

Els equips que es van enfrontar per les dos places d'ascens a la divisió d'honor i la seua classificació van ser els següents: Club Aquatic Castello 1.101 punts, Club Natació Benicarló 918,50 punts, Club O. Dom Bosco 899,50 punts, Club Natació Vinaròs 862.50 punts, Club Natació Gandia 822 punts; i van baixar a la segona divisió el Club Natació Sirenes Catarroja 762 punts i el Club Natació Villena Alt Vinalopó amb 666.

L'entrenadora Lucía Vicente es va mostrar immensament satisfeta " tenim un grup de nadadors i nadadores que amb el treball d'equip any rere any ens ha permès arribar a la màxima categoria de la natació, motiu històric que ara cal disfrutar perquè en esta temporada 2008-2009 estarem competint en el més alt de la natació".

L'equip va estar compost per: Susana del Olmo, Paula Saura, Mª Carmen Sorlí, Andrea Fuentes, Raquel Fabregat, Meritxell Sospedra, Montserrat Astor, Sara Marqués, María Coll, Claudia Campos, Lucía Piñana, Miguel Piñana, Marc Fresquet, Josep Navarro, Agustín Parra, Ferrán Remolina, David Marqués, Javier Traver, Marcos Fuente, Carlos Fuente, José Antonio Adell y Joan Ferran Barrachina.

Miguel Piñana del Pino millor nadador provincial

El nadador del Club Natació Benicarló Miguel Piñana del Pino va rebre el guardó de millor nadador provincial en la XII Edició de la Gala de l'Esport Provincial

Eren les 21:30 hores quan de mans del President de la Federació de Natació de la Comunitat Valenciana, Francisco Sanz, rebia el guardó de millor nadador provincial el benicarlano Miguel Piñana del Pino, premiant així el seu excel·lent palmarès de projecció Nacional. Se li reconeixia el mèrit, en aquesta gala celebrada per la Diputació de Castelló en el Gran Casino d'aquesta mateixa ciutat. L'escenari, en aquesta nit, del màxim esdeveniment esportiu-periodístic de la província al tractar-se de la representació dels millors esportistes de cadascuna de les respectives modalitats, tal com ens indicava en la seua presentació el Sr. Pepe Xiva President de l'Associació de Periodistes de la Premsa Esportiva. Miguel va estar acompanyat pel seus familiars i amics, en una gala on també van ser guardonats altres impressionants esportistes. Els membres del Club Natació Benicarló van compartir vetllada amb el President de la Federació CV, la seua esposa i el campió del món de pesca esportiva Jordi Casals Cano.

"La comarca del Maestrat ha experimentat un fort interès pel turisme nàutic."

ve de la p gina anterior

El futur del port de Benicarló

La comarca del Maestrat ha experimentat en els últims anys un fort creixement i interès pel turisme nàutic. En Benicarló l'oferta passa per drassanes, amarraments, tendes, una zona tècnica, escola de vela, spa, varadors i mecànics, grues i travel-lifts. Es tracta, fins que concloga l'ampliació i remodelació del port de Vinaròs, del port esportiu més modern de la Comunitat. Com explicàvem, fa unes setmanes, el Concert previ del PGOU de Benicarló ja conté un nou port al costat de l'actual i que quasi triplicarà l'existent. El nou port seria de gran capacitat, amb 14 nous pantalans que arriben a triplicar a primera vista la grandària de la zona nàutica de l'actual port, amb 293 amarraments. Així, el nombre de nous amarraments podria superar els 700. El port, que no ocupa més front marí que el ja existent, s'articula entorn al moll actual de llevant, mar endins i guanyaria a l'aigua una nova superfície en la zona de la Mar Xica, ocupant tota la superfície que va del moll actual fins a la desembocadura de la Rambla de Cervera, en la zona actualment ocupada per la planta de pretractament de l'emissari submarí i l'estació de bombament. Però davant aquesta proposta eminentment nàutica, serà la Conselleria d'Infraestructures d'una banda i el Ministeri de Medi ambient, de l'altra, qui opinen sobre si té cabuda en el port autònom una nova oferta d'amarraments i si és factible l'ampliació del port existent i ocupació de més espill del Mediterrani en aquesta zona. Aquesta intenció resulta sorprenent. Si arrebpleguem algunes opinions entre els propietaris particulars dels actuals amarraments, molts d'ells estan

en venda des de fa anys a preus inferiors als oferits per la concessionària. Tampoc és fàcil llogar-los per llargues temporades ja que no són pocs els navegants que escollint Benicarló, inicialment, al poc temps canvien els seus vaixells a d'altres ports propers.

Peníscola, una ciutat cada vegada més a la mar

Per altra banda, Peníscola duu diversos anys reivindicant a totes les administracions la viabilitat del port esportiu Racó Calent, dissenyat per Ricardo Bofill i que té previst guanyar al mar 132.825 metres quadrats. A més ha rebut el vistiplau de diversos bancs internacionals per a assumir la inversió prevista de quasi 64 milions d'euros, dels quals el 66 per cent prové de capital aliè. El port contempla una oferta de quasi 800 amarraments d'entre vuit i 80 metres d'eslora, 64 places en marina seca i 643 places d'aparcament, un club nàutic i zona lúdic-comercial. El projecte d'un port esportiu a Peníscola és ja molt antic. Són molts els empresaris que han intentat l'empresa i que s'han trobat amb els entrebancs de l'administració o amb una impossible adquisició de terrenys. Tampoc queda clar l'impacte ambiental, tot i les bones intencions declarades.

Locals d'oci

Si recuperem el text del Ministeri, sabrem que "En definitiva, l'Estació Nàutica és un producte format per allotjament i activitats nàutiques, que inclou de forma complementària altre tipus d'activitats esportives i culturals així com ofereix de restauració, comerços, bars nocturns, etc." És a dir, una de les parts que constitueixen l'Estació Nàutica són els locals d'oci. En el cas de Benicarló, quan es van construir aquests locals, semblava acomplir-se una reivindicació històrica per als benicarlans, com era disposar d'un espai per a l'oci nocturn en el qual no es produïren molèsties als veïns. Aquesta reivindicació va dur al tancament de molts locals de copes en el carrer Hernán Cortés, conegut col·loquialment com "carrer del vici". Altra queixa constant era la d'haver de desplaçar-se a localitats veïnes. Però, per diversos motius, sembla que no ha quallat la proposta. Els locals estan ben dotats i en un entorn correcte, però molts han hagut de tancar. Els empresaris parlen de falta d'un esforç comú per a atraure al públic de fora i nombrosos incidents, relacionats amb la seguretat, dissuadeixen a molta gent, que segueix desplaçant-se a altres localitats. Què passa amb l'oferta d'oci benicarlana que mai acaba de quallar? Veurem si aquesta nova oferta trenca aquesta dinàmica.

De tota manera, en aquesta nova oferta ludicoesportiva es plantegen alguns interrogants: què passarà si, finalment, Peníscola aconsegueix el seu port esportiu? O, fins i tot, com es veurà afectat pel nou port de Vinaròs? Canviarà la seu de l'Estació Nàutica? Ho anirem veient. Encara així, són les administracions les qui tenen l'última paraula. I el temps qui acabarà de concretar la situació.

Brillant inici de la I Setmana del Comerç

text REDACCIÓ

Amb la projecció de la pel·lícula de Pedro Lazaga "La vida és meravellosa", rodada a Benicarló en 1955, van donar començament els actes lúdics programats des de la Regidoria de Comerç per a celebrar la I Setmana del Comerç benicarlendo. Els espectadors van quedar summament complaguts al contemplar com era la seua ciutat fa més de mig segle.

El passat dissabte, Benicarló va viure una jornada molt especial amb nombrosos actes que van cridar poderosament l'atenció d'un públic veritablement sorprès. La colla de Xancuts, el Cor da Capo, l'exposició de patchwork, així com el taller de maquillatge, la "congelació" i les estàtues de l'Escola de Teatre l'Escenari, van omplir d'animació i alegria els carrers benicarlendos. Tot això capturat, com fidels testimonis, per les càmeres dels fotògrafs de l'agrupació Enfoque.

I el temps es va parar

Per allò realment innovador i espectacular, va cridar poderosament l'atenció la "congelació" realitzada en el Mercat, la Plaza Mercat Vell i la Placeta dels Bous, per gairebé 70 components de l'Escenari i els grups de teatre "La Escalera" i "Teatro de Guardia", que van comptar amb la inestimable col·laboració de components del grup "Les mil i una" de Vinarós. A un senyal donat, tots van quedar completament immòbils, com congelats, davant l'atònita mirada de vianants, compradors, comerciants... La gent admirava, sorpresa, la fantàstica plasticitat d'una acció del tot impressionant. Tot semblava com una mica tret d'una pel·lícula de ciència ficció, que la vida detenia el seu frenètic pols.

La regidora de Comerç, María Ortiz, va quedar realment satisfeta per l'espectacularitat i repercussió de tots els actes. La I Setmana del Comerç finalitzarà aquest divendres amb el sopar que servirà com marc de lliurament dels Premis del Comerç de Benicarló.

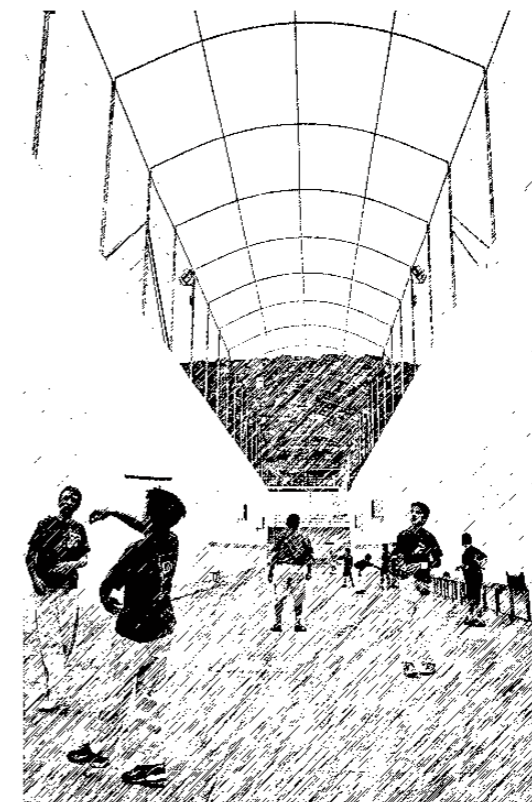
Primer aniversari del Club "Arrea-li bona"

text VICENT FERRER

Fa un any un grup d'amics va decidir recuperar el joc de la pilota valenciana a la nostra ciutat, en la qual van arribar a coexistir fins a tres trinquets.

Ara, un any després, el club Arrea-li Bona de Benicarló ha programat una sèrie d'activitats per celebrar-lo. En aquest primer aniversari tot girarà al voltant de la pilota i els mitjans de comunicació.

El club vol mostrar el seu agraïment a tots els qui han ajudat a anar creixent com entitat: als socis pel seu suport, ja que són el motor necessari per tirar endavant el projecte; als joves que han cregut en el projecte i que a més són el futur del club; als veterans com Ximo i Juan i, especialment, a José Garrido,

per demostrar als joves que la edat no és una dificultat insalvable per a practicar la pilota i per tot el que està ensenyant; als mitjans de comunicació que han col·laborat en la difusió, entre els quals es troba aquest mitjà i a la desapareguda televisió local; a l'ex-director de l'IES Joan Coromines, Jaume Gozalbo, per permetre l'ús del frontó al centre; a la Caixa Rural de Benicarló i al Cafè de l'Arq pel seu patrocini; i a tots els que els han ajudat.

Aquest divendres 21 a les set de la vesprada s'oferirà una conferència titulada "Un any de Pilota", a la seu de la Penya Setrill, amb posterior debat i sorpresa per als assistents. I per descomptat el diumenge 23 al migdia es disputaran diverses partides d'alt nivell en el frontó del Joan Coromines.

HANDBOL GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT - 15 UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALENCIA - 27

text REDACCIÓ

Partit jugat la vesprada del dissabte en el poliesportiu benicarlendo en la quarta jornada de lliga que ens enfrontava a un dels gallets de la categoria. En els primers minuts de la primera part, el partit va estar força igualat, però amb unes grans intervencions de la portera rival, va permetre que les valencianes anaren distanciand-se en el marcador, de tal forma que al arribar al descans, el resultat era d'un clar 4-12.

El descans va servir per temperar els nervis i per a corregir les petites errades que teníem en defensa. Això va permetre que en la segona part, les caduferes anaren remuntant poc a poc, de tal forma que a falta de 15 minuts per al final del partit, el marcador mostrava un esperançador 10-14. Al final, però, l'esforç es va notar i les valencianes van tornar a distanciar-se.

Pel Grupo Peinado van jugar Laura i Ruth en la porteria, María (6), Vero (6), Cris (2), Aroa (1), Arantxa, Rosa Mari, Jennifer i Anna

Canvis a l'Sporting

text REDACCIÓ

La Junta Directiva de l'Sporting Benicarló, equip benicarlendo del grup 1r de la 1a Regional,

que actualment marxa penúltim de la classificació amb només 5 punts en 9 partits, ha mogut fitxa i s'ha posat mans a la feina per a remuntar la complicada situació esportiva en la qual es troba.

L'entrenador Víctor Caballer ha causat baixa i el substituirà a la banqueta l'artífex del seu ascens a 1a Regional, Juanjo Martorell. Per altra banda, també s'estan fent gestions per a reforçar a l'equip amb jugadors veterans i amb experiència en categories superiors, estant ja confirmat el fitxatge de Darío Celma i la possibilitat que Layonel Burriel torne al futbol-11 amb l'Sporting, després d'un efímer pas pel futbol-sala, una vegada s'haja recuperat de la lesió que li manté actualment al dic sec.

La nostra lliga

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Mentre escric aquesta fulla, estic fent zàping radiofònic bàsicament per tal d'aprofitar el temps que perdo omplint de lletres la pantalla de l'ordinador. Després de passar per algunes emissores, he arribat a aquella que diuen que és dels bisbes però que en realitat és de la Conferència Episcopal, dels bisbats, d'algunes ordres religioses (jesuïtes i dominics) i també té una part l'ONCE. És per això que aquesta cadena de ràdio queda fora de qualsevol dubte sobre la seua imparcialitat. Con anava dient, ara mateix estan retransmetent un interessantíssim partit de futbol que enfronta a un equip que es diu "la roja" (deu ser en honor d'alguna milicià conversa) contra uns xicots xilens. Es veu que aquest partit s'està verificant al camp de futbol de Vila-real on, segons que comenten els José Antonio Abellán (qui no el recorda presentant Tocata) i companyia, es poden veure pancartes com "Castellón con la selecció" o altres invocant la indiscutible espanyolitat d'aquesta afortunada zona del levante espanyol. En fi, què hi farem? A mi tant em fa. Que guanyen els descendents dels araucans, què collons, a vore si es revengen de les maleses que van fer els espanyols. Ja he llevat la ràdio perquè em poso nerviós de tanta roja i tant de romanç. Al fil d'això, em ve al pensament que la setmana passada vaig posar que el Benicarló havia perdut al camp de l'Almassora. Avui, mirant la pàgina uep de la federació he vist que no va ser a la Garrofera ni al José Manuel Pesudo, sinó al municipal de la Torre de San Vicente de Benicàssim. És a dir, que realment el Benicarló va perdre per tres a un contra el Benicàssim. I què? És que hi ha algun ingenu que pretén informar-se llegint aquesta pàgina? La

resposta és que no, que el lector d'aquesta pàgina no busca informació, sinó alguna cosa més pròxima al masoquisme. En canvi, si que puc dir que el diumenge passat el meu estimat CDB va jugar contra l'Atlético Saguntino. I va perdre. Zero a un. Però tan se val. Tant aquest equip com el de la setmana passada, no juguen la nostra lliga, sinó una altra que a nosaltres no ens ha de preocupar perquè aquest any només aspirem a mantenir la categoria amb dignitat. De moment hem guanyat els partits contra els equips que juguen la nostra lliga, i amb això hauríem de tindre prou. Almenys jo sí. Els demés, tant em fa.

Hi ha moltes probabilitats que el proper diumenge el nostre equip encadene la quarta derrota consecutiva davant el Sant Jordi. I què? Aquest equip tampoc no juga la nostra lliga... ni cap altra perquè això de l'ascens es manifesta inassolible, a l'hora que inabastable, per als jugadors que temporada rere temporada acudeixen amb el reclam de l'agradable so de les repletes arquas d'aquest històric club de la nostra comarca. Jo, de moment, ja li puc anticipar que no pujaré i que qualsevol cosa que aparega a llarg d'aquesta pàgina serà fruit, bàsicament, de la meua imaginació encara que procuraré ser fidel i reflexar el resultat del partit amb la màxima exactitud.

Arribat a aquest punt, potser algú es preguntarà si no diré res del partit. La resposta és òbvia. He de dir alguna cosa perquè en cas contrari, no acabaré d'omplir la fulla i les conseqüències d'aquesta negligència poden ser incalculables. Podria dir, per exemple, que el gol que ens van fer es de Sagunt va ser producte d'un retruc, una pilota desviada per un defensa que va anar a parar al fons de la xarxa de la mateixa manera que hagués pogut impactar al puro de Toledo. En fi, mala sort. Una altra vegada es va fer realitat aquella màxima esportiva que diu que qui és desgraciat, amb els collons ensopega i, en el nostre cas, es verifica massa vegades. Nosaltres només vam fer un xut entre els tres pals en tot el partit que va estar a punt de batre al vacil·ló porter visitant. Una llàstima. Els visitants venien acompanyats per una considerable afició que cantava les típiques cançons que es canten a tots els camps de futbol, però especialment als de la capital de l'estat i al nostre pavelló. La nota anecdòtica de partit va vindre de la mà de l'incombustible i sempre convincent Josvi Palanques, que va fer ús de la caseta que hi ha a la tribuna per tal d'ubicar el seu desplegament megafònic i torturar-nos des d'un altre punt del camp. La setmana vinent, més.

Constituïda la Fundació REI JAIME I

text REDACCIÓ

El divendres 14 de novembre es va celebrar a Vinaròs la reunió constituent de la Fundació REI JAIME I (impulsada per la Mancomunitat de la Taula del Sénia), una vegada complerts tots els tràmits legals preceptius.

La Fundació va ser inscrita amb el número 827 al Registre de Fundacions del Ministeri de Cultura per Ordre Ministerial de 28/07/2008 (BOE número 224 de 16/09/2008). La seu social està a la Casa de Cultura d'Uldecona, c/ Major, 56, i també té Oficines a Rossell i a Vall de Roures.

Tot i que els seus objectius fundacionals són bastants extensos, el que figura més destacat és el de "facilitar les relacions culturals i/o socials entre els territoris de les Comunitats de València, Catalunya i Aragó, però sense renunciar a promoure el desenvolupament sostenible i coherent amb el medi i per a impulsar la expansió econòmica i social d'estes zones".

El President de la Fundació és el President de la Mancomunitat i, per tant, ara és Alberto Moragrega (Alcalde de Beseit). A més d'ell, formen part del Patronat de la

Fundació els Alcaldes o Tinents d'Alcalde de Vinaròs, Benicarló, Uldecona, Mas de Barberans, Canet lo Roig, La Galera, Santa Bàrbara i Vallibona, així com el Gerent de la Mancomunitat Jaume Antich.

A més d'ells, van ser elegits 4 representants del món cultural i social:

Carles Santos Ventura (Vinaròs)
Sergio Beser Ortí (Morella – Barcelona)
Margarita Celma Tafalla (Vall de Roures)
Francesc Carles Guardia (Sant Carles de la Ràpita)

I altres 4 dels sectors econòmics del territori:
David Sánchez González (Laboratoris Maverick, Uldecona)

José Pallarès Giner (Grupo Arco Iris, Vall de Roures)
Juan J. Royo Cabanes (President CEMS, La Sénia)
Francisco Moliner Colomer (S. Moliner SL, Benicarló).

Va ser elegida com a Responsable de l'Àrea administrativa i comptable Iolanda Guimerà Melich.

Actualment s'està elaborant el Pla d'actuació per al 2009 que junt amb el Pressupost es preveu aprovar abans d'acabar l'any actual.

El Calendari Social de Benicarló tindrà especial cura de la infància

text REDACCIÓ

La regidoria de Benestar Social dedica el mes de novembre a la infància per abordar la importància de la infantesa com època clau en la vida i en la qual es configuren tots els ressorts afectius i intel·lectuals i del seu correcte desenvolupament. La família ocupa un paper fonamental en aquest procés, per això, aprofitant la celebració del mes de la Infància emmarcat en el Calendari Social, s'han organitzat una sèrie d'actes que tenen com objectiu traslladar als nens i nenes i als seus progenitors la importància de dedicar temps a estar junts per a compartir vivències i jocs.

Enric Belda, tècnic d'aquest departament va explicar que s'han programat activitats lúdiques i serveis en la qual col·laboraran els col·legis de primària, ONG i consistori. Els

tallers, destinats també per a pares arrenquen el dijous 20, Dia mundial de la Infància, amb la xerrada "Papà, juguem un poquet?" i que busca entendre la perspectiva del menor i què demanden a nivell de comunicació i inversió de temps amb els fills. El pati del CP Marquès de Benicarló acollirà el dissabte al migdia un espectacle lúdic sobre els drets dels nens. AL finalitzar es llegirà un manifest sobre els drets universals dels nens.

Tallers lúdics i de sensibilització amb la col·laboració dels centres escolars, una exposició itinerant de cartells sobre els drets de la infància, el medi ambient i xerrades en ludoteca i biblioteca dirigides a pares i mares, són algunes de les propostes promogudes des de l'àrea de Benestar Social en les quals les famílies podran participar al llarg del mes, segons va explicar l'edil Sarah Vallés.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

3x4
info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

-Amor (GH) presentarà la gal·la Drag Queen del Carnaval de Vinaròs

- L'acusat del crim de Càlig nega ser l'autor de l'assassinat

-Lorenzo diu que no hi ha problemes de seguretat en la presó d'Albocàsser

-El Temps a Vilafranca. Sol i fred de matinada

El Defensor del Poble admet les queixes dels afectats per la variant de la N-340 de Benicarló que reclamen diàleg a Foment

text REDACCIÓ

Ningú de subdelegació del Govern ha contestat a la plataforma 'Per un terme sense barreres' a pesar del compromís de reunions d'Antonio Lorenzo i la ministra Espinosa.

El Defensor del Poble, Enrique Múgica, ha admès a tràmit la queixa presentada pels afectats per la variant de la N-340 al seu pas pel Maestrat, que han vist com cap de les administracions impulsores de la variant ha contestat les peticions dels afectats de diàleg a través de reunions com les reiterades pel Consistori, col·lectius agraris i la pròpia plataforma 'Per un terme sense barreres'. Així ho va donar a conèixer l'edil d'Agricultura, Eduardo Arín, durant la presentació dels treballs de reconstrucció dels camins rurals danyats per les fortes pluges d'octubre. A pesar de la immediata visita de la ministra de Medi ambient i Mitjà Rural i Marí, Elena Espinosa i el seu compromís de diàleg amb els afectats per les inundacions que temen que la futura variant pugui empitjorar el drenatge de Benicarló, "ningú s'ha dignat a cridar-nos a pesar de les paraules i tot el que ens queda per dir", va explicar Paco Vallés, president de la plataforma.

La missió del Defensor del Poble és la protecció i defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans. Segons l'escrit, recaptarà informació de les administracions afectades i vetllarà pel compliment de la legalitat en l'actuació de l'administració.

Oficis i tradicions

text NATÀLIA SANZ

36 fotografies han concorregut al desè certamen de fotografia ciutat de Benicarló. Sota el lema "Oficis i tradicions de Benicarló", els fotògrafs han intentat plasmar diferents aspectes de la vida tradicional de la ciutat.

Jordi Espiell guanyava el primer premi per saber plasmar els oficis i tradicions de Benicarló en la fotografia que duu per títol "Què sabem fer amb la llanda?". El segon premi ha recaigut en esta edició en el jove fotògraf Daniel Aiza. "Remendant vora la mar", va cridar l'atenció del jurat per reflectir un dels oficis més tradicionals de la localitat. Arancha Ferrer mereixia el tercer premi del certamen per "Agafaven ametles". L'exposició, es pot visitar en el segon pis del MUCBE fins al 7 de Desembre.

La Plataforma reclama conèixer la partició

Els afectats pels aigualits del cap de setmana del 18 i 19 d'octubre van exigir ahir a Foment que done a conèixer com més aviat la partició del futur vial conforme al traçat projectat. La necessitat és total per a accedir a les finques a reparar i tornar a crear la trama de regs per degoteig que es van dur les aigües que van arrasar àmplies zones rurals de Benicarló. "Sense la partició igual actuem en terrenys ja expropiats i en uns mesos ens trobem amb que les màquines ho tornaran a trencar i ens crearà nous perjudicis", va explicar Vallés. Els afectats també esperen conèixer la fulla de valoració d'aquestes finques agrícoles que s'han vist expropiades.

70.000 euros per al camí de la Basseta

La Conselleria ha estat la primera administració a invertir d'una manera urgent en la reparació d'infraestructures rurals. El camí de la Basseta del Bovalar, que va sofrir greus desperfectes per la força de la baixada de l'aigua, es reasfalta aquests dies per Pavasal i Vaersa. Per als treballs s'han recuperat alguns materials. Abertis haurà de també realitzar actuacions en l'estret pont pel qual creua aquest camí que també va sofrir desperfectes. L'edil d'Urbanisme, Eduardo Arín va explicar que confien en ajudes del Ministeri, encara que de moment no hi ha notícies en aquest sentit. Els danys en vehicles, habitatges i cultius tan sols es podran beneficiar de moment de les condicions de les assegurances que tinguen subscrits els seus propietaris i que les previsions són que vindrà "pocs diners". El Consistori va fixar en 1,8 milions d'euros els danys en infraestructures municipals.

LA GUERRA DEL COLTAN, UNA NOVA EXPLOTACIÓ D'ÀFRICA (1)

Fent-se lloc entre les "grans notícies" com la victòria d'Obama, la crisi financera mundial o la reunió del G-20, els mitjans de comunicació es fan ressò, de tant en tant, de la darrera fase de la guerra del Congo. Aquest conflicte, iniciat l'any 1996, ja ha produït més de cinc milions de víctimes, el més sagnant des de la II Guerra Mundial. Dins de la seva gran complexitat s'han fet diverses interpretacions: una confrontació tribal entre els hutus i els tutsis, una lluita entre grans corporacions per la gran riquesa mineral de l'est del Congo o una pugna geopolítica entre França i Estats Units (EUA) per incloure l'Àfrica Central dins de les seves àrees d'influència. Sovint s'ha destacat la lluita pel coltan com la causa principal, igual que els diamants a Serra Lleona fa uns anys. El coltan és una mescla de dos minerals del que s'obté el tàntal, rar metall imprescindible per la construcció d'aparells electrònics com telèfons mòbils, ordinadors portàtils, GPS... Cal remuntar-se als inicis de l'explotació d'Àfrica per part dels europeus per situar correctament el conflicte..

La presència dels europeus a Àfrica començà a ser significativa a partir del segle XVI i estava quasi limitada al comerç d'esclaus, lligat a la necessitat de mà d'obra barata a les colònies americanes. Des del segle XVI fins el XIX, uns 12 milions d'esclaus van arribar a Amèrica. Hi hagué també un comerç important cap a Àsia a càrrec d'àrabs que algunes estimacions xifren en uns 20 milions d'esclaus. El Regne Unit fou el primer estat europeu en prohibir el comerç d'esclaus l'any 1807 i el darrer fou l'Estat Espanyol en 1880 a Cuba. El tràfic d'esclaus canvià dràsticament la demografia i el desenvolupament social i polític de moltes zones d'Àfrica.

A meitat del segle XIX, només hi havia a una sèrie de d'assentaments comercials costaners dels europeus, les antigues bases dels vaixells "negrers". Però en uns decennis la situació canvià radicalment, la Conferència sobre Àfrica Occidental de Berlín (1885) formalitzà el repartiment del continent. Centenars d'estructures polítiques i àrees culturals existents foren reorganitzades en unes 40 unitats sota el domini de les potències europees. Aquest repartiment, sense tenir en compte la realitat africana, serà causa de futurs conflictes. Per justificar el colonialisme, s'adduïa que era per dur a Àfrica la civilització, el comerç i el cristianisme. També s'argumentava que calia alliberar als africans dels mercaders d'esclaus que encara actuaven pel continent. Però l'explotació dels recursos naturals, l'explotació exagerada de la mà d'obra africana i la col·locació dels seus excedents industrials eren les raons vertaderes del colonialisme.

Un promotor destacat del colonialisme fou el rei de Bèlgica Leopold II. Començà a interessar-se per la conca del riu Congo després d'escoltar els relats d'exploradors com Henry Morgan Stanley sobre les seves grans riqueses naturals. El dia 29 de maig de 1885, Leopold II es proclamà sobirà del nou Estat Independent del Congo (EIC), declarant-se propietari exclusiu de totes les seves persones i riqueses, sense comptar amb l'opinió internacional i, molt menys, la dels africans. Es disfressà l'interès econòmic per un altre filantròpic, l'eliminació del comerç d'esclaus. Però la realitat fou molt diferent, en paraules de Mario Vargas Llosa, "és una gran injustícia històrica que Leopold II, no figure, amb Hitler i Stalin, com un dels criminals polítics més sanguinaris del segle

XX". L'EIC no tingué estructura política ni administrativa, s'organitzà mitjançant el sistema de companyies concessionàries privades a les que el rei venia els drets d'explotació primer de l'ivori i després del cautxú durant un temps determinat. Aquestes companyies eren sobiranes en els seus territoris i es preocupaven únicament per assolir els màxims beneficis en el temps més curt possible. La brutalitat s'institucionalitzà i s'arribava a les mutilacions de mans si els treballadors forçats no assolien la productivitat fixada. Després de grans pressions internacionals, Leopold II cedí l'EIC, una propietat personal, a l'estat de Bèlgica l'any 1908, nomenant-se Congo Belga. Encara que la situació millora, s'establí una mena d'apartheid i es continuà explotant la riquesa minera del país.

A partir dels anys 50, apareixen organitzacions nacionalistes com el Moviment Nacional Congolens de Patrice Lumumba que aspiraven a la independència del Congo. El 30 de juny de 1960 es declarà la independència del país que es nomenà Zaire i la seva capital Kinshasa en compte de Leopoldville. Lumumba fou elegit primer ministre. Als pocs dies esclatà la revolta secessionista de la regió de Katanga promoguda per empreses mineres belgues. L'ONU envià un contingent armat belga per pacificar el país. L'acció fou considerada una ingerència pel govern del Zaire qui llançà un ultimàtum a l'ONU: si les tropes belgues no marxaven, demanarien la intervenció de la Unió Soviètica. EUA planificà l'assassinat de Lumumba i el cop d'estat del general Mobutu Sese Seko que esdevingué un dictador durant 30 anys. Estaven en plena Guerra Freda i EUA no podia permetre que augmentés la influència política de la URSS a l'Àfrica Central.

El Comerç d'Esclaus, el Colonialisme i la Guerra Freda han determinat la història africana bloquejant un desenvolupament social, econòmic i polític autònom. El cas del Congo és sagnant, la seva posició geoestratègica central a l'Àfrica subsahariana i la seva riquesa en ivori, cautxú, fusta, urani, coure, diamants, or i, ara, coltan, han seguit la causa de la seva malaurada història.

Pere Bausà

La memòria del temps

text NATÀLIA SANZ

En Momo, l'obra mestra de Michael Ende, els homes grisos roben el temps als vells i als xiquets. Primer, el present i el futur i els millors moments de cadascun. Finalment, els homes grisos aniran més enllà, i pretendran robar la memòria de la gent. I amb ella, el record dels objectes que més hem estimat.

Al Museu del Temps, els xiquets amaguen els seus objectes més estimats. A Benicarló, ho han fet a diferents racons del MUCBE. La idea, pretén plantar-li cara l'oblit i preservar la memòria per sobre del pas del temps. La iniciativa, ja s'ha portat a terme a ciutats com París, València o Évora.

El museu del temps sempre estarà present. Pelutxos, joguines, amulets, i els més inversemblants objectes, veuran com els segles passen sobre ells, sobrevivint als seus propietaris. Encara que no del tot, perquè una part de la memòria de la infantesa, romandrà per sempre al Convent, impregnada en els objectes.

David, ha dit adéu a un dels objectes que sempre l'han acompanyat i al que estima molt especialment: el collar d'un gos, que el va cuidar i va ser el seu millor amic quan era un nadó. Laura, soterrà un desig que va fer-se realitat: la seva entrada d'un concert de Rebelde, el seu grup musical favorit. Iowa, es

desprenia d'un regal inesperat que va marcar el Nadal més memorable de la seua vida: una vareta màgica. Una dent de tauró que porta bona sort, va arribar a les mans d'Esteban quasi per casualitat. El xiquet va viure una relació màgica amb este objecte. La memòria d'un ser estimat conservada en un esser mineral: en la pedra de Mara, s'amaga tota la força de l'amor. La memòria colectiva de molts xiquets que van deixar la seua terra d'origen també està guardada a Benicarló. Rafik la conservava en un diminut cotxet.

La memòria de molts de nosaltres està lligada a un dels cinc pelutxos que estan soterrats al MUCBE. Protectors i companys de penes i fatigues. Mª Victòria, Diego, Dana, Claudia i Izán ho saben molt be.

Ara, una exposició a la lògia del MUCBE és l'únic testimoni que queda del Museu del Temps de Benicarló, soterrat per sempre sota les pedres de l'antic convent. Això, i un plànol. Que ens recordarà on estan soterrades les memòries d'onze xiquets de Benicarló.

Exposició permanent

Art

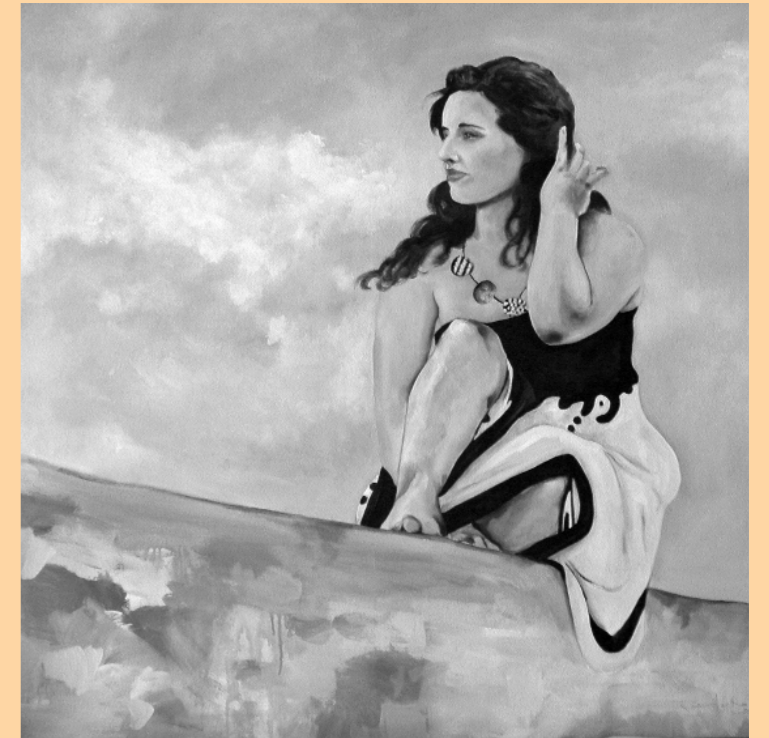
text i foto JESÚS MAESTRO

La setmana passada observava el cel des d'una riba que ahir va ser víctima de les excavadores. La brisa cobria la meua gola amb la cautela de la banyista de Falconet, mentre jo amidava, sense propòsit determinat, les ondulacions de la serra de Irta, la carrera de grises i blancs sobre el blau, la mentidera rectitud de la fi del món.

De sobte, un bòlid vermell va esgarrapar fugaçment la carretera, despertant-me d'un d'aquests instants que s'esfumen quan som conscients de la seva presència. La meua imaginació es va traslladar al cuir dels seients d'altre cotxe, aquell en el qual vaig recórrer tants quilòmetres quan era més petit. No sentia llavors el vertigen de la velocitat, de la mutable adreça per la qual podríem esvaïr-nos amb un inoportú gest del volant. Sentia la seguretat d'aquells portons que es tancaven amb un baluern involuntari, desproporcionat a l'ímpetu amb el qual gairebé sempre els tancava, il·lusionat, sense pensar en el que trobaria després d'ells a l'obrir-los de nou. Preguntava a les meues oïdes com sonava el motor, i després d'escoltar-lo per fi renillar, exigia que sonés el meu disc preferit. Forçava els greus perquè no es perdessin entre aquella armadura d'acer i cristall, aquella quimera futurista en la qual viatjàvem junts, quan no m'importava ni la durada ni la destinació del trajecte, quan la gasolina era més barata que l'or i els mecanismes que feien possible la seua combustió, un secret reservat a les sàvies mans del meu pare.

Havia promès parlar-los sobre art, però abans, permetam recordar, per última vegada en veu alta, el màgic parpalleig de la ràdio, el balanceig de les agulles del contarrevolucions i del velocímetre, la llum de lectura, el rellotge que mai es parava per molt que detinguéssim el temps, les misterioses lletres dibuixades pel canvi de marxes. Quan era més petit, m'agradava tancar els ulls durant el viatge i recrear el món que la música em suggeria. Darrere d'aquells mil·límetres de vidre, centenars d'imatges irrecuperables es generaven i desintegraven frenèticament, com un núvol dolgut pel vent, com les aigües a la voluntat de la lluna, com el sol duent-se en la seva elevació els tons vermellorsos de l'alba.

Ara que s'han parat les rodes del record, ara baixarem per a trepitjar terra o asfalt, mai se sap, i buscarem altra vegada l'horitzó que vam perdre. Ajuden-me a fer l'impossible inventari dels verds, ocres i blaus que vaig

perdre darrere d'aquell canviant llenç que era la finestra del nostre cotxe. Potser fossen mil per cada volta del rellotge. Aquesta indiferència cap al paisatge em va abandonar amb la infància, com la indiferència cap a tantes altres coses, i va ser gràcies a la pintura. Va fer falta que passessin per les meues retines Turner, Van Gogh i Monet perquè busqués el motiu de les seues pinzellades en l'horitzó, i descobrís llavors aquesta exposició permanent que és la naturalesa.

Parlen els historiadors de l'art del moment en el qual el paisatge es va convertir en un gènere pictòric, alliberant-se de la seua funció de simple escenari per altres motius. Li deia fa temps a Alicia Coscollano, en una entrevista que va tenir l'amabilitat de fer-me al Set Dies de Vinaròs, que cada vegada crec menys en la història de l'art. No ho consideren arrogància, més bé tot el contrari, una declaració del molt que ens queda per comprendre. Em resisteixo per això a recordar els tòpics didàctics i em quedaré amb aquest altre, no menys repetit però sí d' immediata aplicació. Que jo sempre miro el paisatge pintat com si pogués tornar a viatjar en aquell cotxe, sense preguntar al pintor on em condueix avui amb la seua *taujana* com volant, i escoltant, si el moment és propici, alguns dels meus vinils favorits. Que el paisatge pintat és com un autorretrat que en lloc de recollir tot el rostre del seu artífex, amplia un mil·límetre quadrat del centre dels seus ulls, una suma desigual entre el que l'artista va veure i el que va sentir, entre el que nosaltres veiem i vam sentir a l'observar-lo.

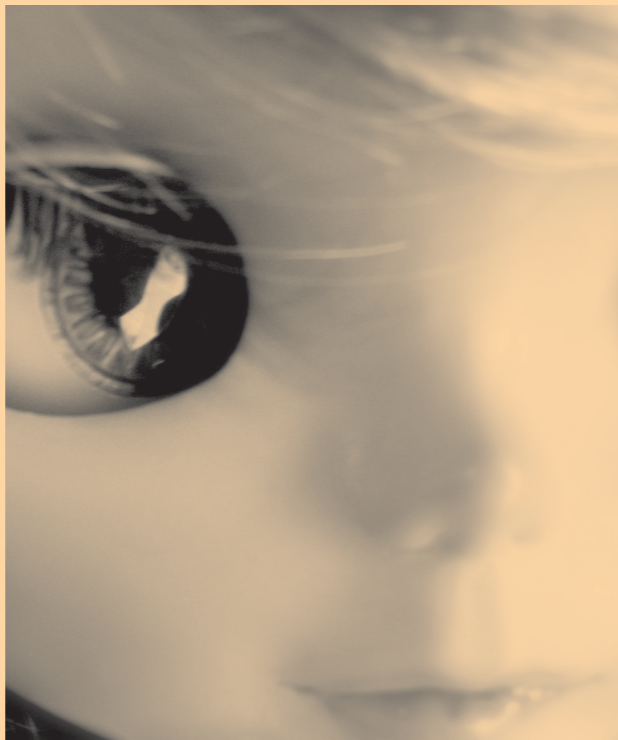
Dos petits grans miracles

Fronteres

text JOAN HERAS

Dilluns passat vam conèixer a l'Íria i al Pol. Ja feia un grapat de mesos que els seus pares ja ens havien dit alguna cosa d'ells, però fins fa pocs dies que no en sabíem el nom i ara, ara sí, ja els coneixem personalment. Mentre escric aquestes ratlles l'Íria i el Pol ja han recorregut un gran espai de vida: ja tenen una setmana. Després d'uns primers dies de veure el món des de la perspectiva massa asèptica d'un hospital, ara ja coneixen la seva casa i el seu germà gran que, una mica perplex davant del canvi substancial de les regles del joc, se'ls mira i els diu bona nit

Sens dubte el naixement d'unes criatures és el miracle més gran d'això que en diem vida. Néixer és començar el compte real del temps –amb la preparació feta a dins la panxa de la mare durant els nou mesos preceptius– que s'anirà metabolitzant en vida concreta. Néixer és el tret de sortida per un viatge apassionant que tindrà gust a tantes coses diverses, a tota mena d'experiències. Néixer és, també, començar a dibuixar un paisatge necessàriament irreplicable que s'anirà definint de manera més o menys previsible o decidida, de vegades plàcidament i de vegades a cops de sotracs, i que algun dia s'acabarà. Contemplant i acarant els petits acabats de néixer –quan encara tenen poques hores de vol– es fa palpable el gran miracle de la vida: aquests ullets, aquests nassets, aquest ditets i aquesta veueta que somiqueja o plora amb cert desconsol han sortit de la panxa de la mare com si d'un esplèndid barret de mag es tractés. I en cada facció, en cada tret dels petits hi volem veure l'indici clar de la petjada biològica del pare, de la mare o dels avis d'una banda o l'altra. Sabem, però, que més enllà de lligams físics, estem contemplant dues persones que sentiran, pensaran, actuaran i, en fi, viuran, d'una manera estrictament personal. Tindran, és cert, en els fonaments trets físics dels pares i dels avis, tindran una estructura cultural –una llengua, unes normes, uns valors, unes tradicions, etc.– que els identificaran amb claredat. Però ells, cadascú d'ells, serà ell mateix. El seu nom serà el seu símbol, allò que els donarà unitat a la identitat. Ara el seu futur, les coordenades bàsiques que definiran el seu ésser, encara són un misteri: quins seran els trets de la seva personalitat, quines les seves preferències, quins gestos els definiran...? A poc a poc aquests interrogants s'aniran aclarint mentre se n'obriran de nous, en un flux inesgotable. Ara el camí tot just comença.

I tenir-los aquí, acabats de néixer, ens fan pensar en nosaltres i en el pas del temps. L'Íria i el Pol comencen el seu viatge quan nosaltres ja en portem un bon tram recorregut. I ens fan pensar en tots aquells poetes que han cantat aquest miracle que no per sabut deixa de ser-ho –la Maria Mercè Marçal amb la seva Heura o la bellíssima cançó de Pedro Guerra que tanca el seu darrer disc. I ens fan pensar en el món en què viuran quan ells dos caminin tranquil·lament pels seus quarantes. Recordo una interessant pel·lícula que portava com a títol “Jonàs, que tindràs 25 anys l'any 2000” i intertextualitzo –si em permeteu que em posi una mica Racionero– per pensar un nou títol: “Íria i Pol que tindreu quaranta-i-dos anys l'any 2050” Què serà d'aquest món nostre quan el mig segle ja s'hagi consumit? Ja ho anirem veient, ja ho anirem vivint.

De moment, allò realment màgic i fascinant és que l'Íria i el Pol van menjant, dormint i plorant tant com toca. Potser encara estan una mica desconcertats pel canvi de situació: a la panxa de la mare tot era molt més fàcil, tot era més previsible i sobretot el món era molt càlid i petit. Però aquest desconcert és el peatge per començar a córrer amb els seus propis mitjans –amb els que ara són al seu abast– i per poder començar a dibuixar el seu propi paisatge. Segur que seran bons artistes vitals i sabran treure'n un bon partit.

ve de la pàgina anterior

corresponents. Personatges de la millor tradició benicarlanda. Només hagués faltat d'Artagnan.

Tradicions fotogràfades (i 3)

Així quer els tafaners van abandonar el MUCBE aclaparats per la incertesa. Era el concurs a un altre poble i s'haven errat? O, havien canviat les tradicions i ells no se n'havien assabentat? Ara, el més curiós va ser quan van consultar qui era el jurat ... reputats fotògrafs de la ciutat. Encara ho van entendre menys. De fotos en devien entendre però .. del que són oficis i del que són tradicions, a Benicarló, algú els hauria d'haver explicat alguna cosa. Segurament, a la propera ... a millor no ho fan.

Pagaments endarrerits (i 1)

Citem textual “23/09/078. Abonar als agents de la policia el salari corresponen a les vacances no gaudides i als serveis prestats el 15 i 24 d'agost de 2007”. Això diu al BIM, o com li vulguen dir, de Novembre de 2008. Sembla que la recessió, al nostre ajuntament, ja va arribar fa un bon grapat de mesos i nosaltres sense assabentar-nos. D'ací quatre dies ja els veiem a tots en vaga de feina. Encara que molt tampoc se'ls veu, no?

Pagaments endarrerits (i 2)

Citem textual 11/09/08 “No autoritzar la comissió de serveis sol·licitada per un funcionari per a ocupar un lloc de treball d'agent a l'Ajuntament de Vinaròs”. I així un totals de quatre més que volen fugir d'ací. No ens estranya que la gent vullga fugir d'ací si tarden més d'un any en pagar els endarreriments. Menys mal que ho deneguen, perquè si no, en

La Banda es mereix molt més

Els tafaners ens hem assabentat que dimecres passat a la vesprada, la Banda de Música va rebre una placa de reconeixement de l'Ajuntament per haver guanyat el Certamen Autonòmic de Bandes de Música. La regidora de cultura, Raquel Durá, sembla que també va anar a l'acte, que ja és dir. Però de la mateixa manera que ella va anar a l'acte, taxan!!! “no se'n va recordar” de convocar els mitjans de comunicació. Així que la cosa, va quedar més descafeïnada que un gra de cafè en mig d'un got de llet. I és que, segons pareix, l'atorgament de la placa la van decidir, a corre-cuita, i per compromís, el dia abans en una comissió d'eixes que fan. Mireu si és així que la placa la van encarregar, i fer, el mateix dimecres. Vinga, que així és com entenen els nostres governenants populars el reconeixement a aquesta brillant trajectòria. Un poc més i l'envien per correu. La nostra Banda de Música no es mereix aquest tracte. Senyor alcalde i regidora de cultura com han pogut caure tan baix. Un reconeixement d'aquest calibre ha de ser públic, com s'ha fet sempre. I amb llum i taquígrafs!!!

“No tenim ni pajotera idea del que deu ser això però, pel que val, deu ser l'òstia (amb perdó per l'expressió).”

TopView

quatre dies ja veiem a Marquitos Marzal, Parra, i al destituït Soriano (que l'haurien repescat altra vegada), conduint el trànsit de la ciutat. Farien goig, no? Ara, el desgavell, damunt ara que tenim obres per tooooo arreu, seria ... bestial. Per si de cas toquem fusta i que no ens escolten.

Pagaments endarrerits (i 3)

Un aclariment. A veure, això no vol dir que els tafaners estiguem d'acord amb la mesura presa pel nostre batlle, perquè cadascú ha de ser lliure d'anar-se'n allà on vullga, però és que si ja n'èrem pocs ... Quin mal rotllo sembla que hi ha en aquest departament.

Tal com sona. El nostre ajuntament ha contractat el subministrament de dos TOPVIEW, per import de 574,07 euros. No tenim ni pajotera idea del que deu ser això però, pel que val, deu ser l'òstia (amb perdó per l'expressió). Si traduïm literalment seria una “visió alta”. Deu ser per a la policia perquè enxampe més infractors? Per el departament d'urbanisme, per veure de lluny les infraccions urbanístiques? Per el regidor Cuenca, perquè puga controlar les obres del que serà el nou moll de llevant? ... Des d'ací invitem a la gent a que ho esbrine i ens ho faça saber, nosaltres, si ho esbrinem, també ho farem saber. Perquè aquestes coses, amb noms tant rars, deuen servir per a tot, no? I, amb eixe preu, no diguem!

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Coso Taurino

Un tafaner que va anar fa uns deu dies al concert de pasdobles que va fer la nostra Banda de Música, per cert molt bons, és va quedar encuriolit quan, a la mitja part, en el que suposem devia ser una mena de publicitat en pantalla de vídeo, els de la penya taurina que promocionava l'acte, van proposar un *Coso Taurino* per fer espectacles de tota mena. La imatge de la maqueta va ser especialment atractiva però més atractiu va ser quan van dir que podria fer-se servir per part de les associacions per fer les seues actuacions. El que no vam acabar entendre era allò de la *fiesta nacional* que també podria celebrar-se al mateix lloc. La *fiesta nacional*, i les nostres associacions, tenen alguna cosa a veure?

Capitalitat educativa

És curiós veure com es munta una concentració contra el Conseller Font de Mora, el de l'assignatura més popular del nostre sistema educatiu valencià, la de la ciutadania en anglès, a la suposada capital de comarca i una gran majoria dels concentrats eren de les AMPES, mestres, professors i pares i mares benicarlantos. I els de casa ... quasi ni apareixen. Ja ens n'adonem com els afecta la ciutadania i perquè serveix la suposada capitalitat comarcal.

Subvencions educatives ambientals

Els tafaners ens hem assabentat que el nostre ajuntament ofereix ajudes als centres que fan activitats ambientals. Excel·lent idea. Però ... tot té el seu truco.

La subvenció només és per al nostre territori municipal. O siga, que fiquen l'autobús i quan arribem a la ratlla del terme, tots per avall.

Resulta que si es fa, per exemple, una activitat per anar a veure el centre de recerca d'aus que hi ha a la serra d'Irta, ací no en tenim cap, doncs el nostre ajuntament et subvenciona ... fins a la Ratlla del Terme. Bona, eh! La subvenció només és per al nostre territori municipal. O siga, que fiquen l'autobús i quan arribem a la ratlla del terme, tots per avall. Ala, vinga, motxilla a l'esquena i tots a caminar. A que no us penseu de qui ha estat la idea? ... Cert!

Bocamoll

No pot tenir la boca tancada. Aquest home no té solució. Ens referim, com no, al super-regidor Cuenca i a la seua polèmica respecte a la famosa planta de reciclatge de Residus Urbans, que diu que poden ficar a la nostra població. Ho diem per la repassada que li va dedicar el conseller del medi, després que Cuenca fera públic, la idea de ficar aquesta planta al nostre Terme. Segons tenim entès no és l'únic que està empenyat perquè no sap tenir la boca tancada. Però és que Kuen-ka és Kuen-ka. Per al bé i per al dolent.

Trobada de bicis robades

Els nostres policies locals han decidit fer una exposició de bicicletes robades perquè aquells que hagen patit alguna sostracció passen a veure si és alguna d'elles. O siga que si voleu recuperar la vostra bici ja sabeu, a passar aquesta setmana pels locals de la poli. Vinga, que per alguna cosa es comence. Ara només els fa falta tota la resta: arribar d'hora quan els criden, apanyar el trànsit, regular correctament l'accés a les zones de vianants, aconseguir fer de l'avinguda de les Moreres una entrada digna de Benicarló, passejar més pel nostre poble i estar més prop del ciutadà, aturar els botellons que és fan a la nostra ciutat, les curses de motos de cada divendres, ...

Tradicions fotografiades (i 1)

Dos tafaners amb poca faena es van anar de visita al MUCBE perquè els havien dit que enguany al del certamen de fotos s'havien fixat en les tradicions i oficis de Benicarló. Però la seua sorpresa, el que es van trobar allí. El que van veure poc tenia a veure amb la convocatòria. O la gent s'havia llegit malament les bases, o els del jurat no tenien ni idea. Es van trobar fotos de Peníscola, dels bous a la mar, dels correfocs... Si això són tradicions d'oficis de Benicarló, que vinga Sant Bartomeu i que pose ordre.

Tradicions fotografiades (i 2)

I si els d'abans eren els oficis tradicionals, us imagineu quins eren els personatges? Ho heu encertat, iguals de tradicionals. Fotos del Mercat Renaixentista (com ofici), que se celebra durant les festes patronals, amb el seus personatges

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 659

text EL LECTOR

Pressa, pressa, sempre té pressa vosté. Com que sempre va de pas... I ja va veure les presses on ens van dur la setmana passada: un article que semblava un olla al foc, un bullitori més impassable del que és habitual. Ja sap que la improvisació irreflexiva, potser el tret idiosincràtic més notable dels valencians, no sol conduir a res de bo.

Per això han fet bé, en el tema de la setmana, de destacar les reunions, els informes i les entrevistes que s'ha hagut d'engolir el nostre regidor més mediàtic abans de presentar-nos la proposta de la nova planta de tractament de residus. Si fins i tot m'ha paregut entendre en l'editorial que a vostés els sembla bé i tot, per moltes herbes que s'hi vulguen posar. Clar que sí, home, en moment com aquest algú ha de donar la cara i millor si són els *del gesto altanero y la actitud varonil* que els del Molt Honorable *Pensat i Fet*. La nova instal·lació donarà faena i diners al municipi. A veure qui li piula al *caballero*. De totes maneres, una cosa m'incomoda. Llijo que volen implantar la planta (!) "en un temps rècord" i això ja em fa penar perquè sabem com acaben aquestes presses. N'hi haurà prou si ho fan en un temps raonable.

M'agrada molt, encara no li ho havia dit, la nova sèrie d'imatges que sol acompanyar des de fa unes setmanes el tema inicial. Ell/la responsable és un artista capaç de trobar connexions inesperades entre el tema i la il·lustració i ampliar d'alguna manera l'abast del reportatge amb associacions creatives. Està molt bé, això.

En un altre camp, les pupil·les se m'han dilatats fins a fer-me mal quan he vist que per fi el Dr. Climent s'ha decidit a mostrar el seu quart minvant. Depilat per a l'ocasió, és clar, però necessitat ja d'una repassadeta.

Una altra cosa és el/la responsable de l'adjudicació de comes, que deu ser igual de creatiu pel que sembla. Fixe's en dos exemples:

a) "Benicarló proposarà al Consorci de Residus, i Conselleria, implantar...": de sobta va caure que s'havia oblidat de Conselleria

b) "L'edil d'Urbanisme Antonio Cuenca, va donar...": ho repetirem una altra vegada, xiquets, heu de posar coma en els complements aposats (*Antonio Cuenca*) i no entre el subjecte i el verb.

En el capítol d'enhorabones vull felicitar els alumnes de 2n d'ESO que han elaborat i fet publicar la carta oberta sobre l'EpC. Per cert, haurien d'advertir l'aqueferat agent Javier Sospedra que l'educació vial és un dels continguts més tòxics de la difamada nova matèria. Potser l'ajuntament podria estalviar-se l'actuació de la policia local en aquest camp. En un altre camp, les pupil·les se m'han dilatats fins a fer-me mal quan he vist que per fi el Dr. Climent s'ha decidit a mostrar el seu quart minvant. Depilat per a l'ocasió, és clar, però necessitat ja d'una repassadeta. I no vull acabar el paràgraf sense congratular-me per la recobrada vigorositat del pelegrí, que torna a les *caminades* (?).

L'article de Bausà: a que recorda aquelles senyores, majorment llauradores, que transitaven amunt i avall del mercat a la sènia en bicicleta quan Benicarló era una ciutat amable? Les ajudava a mantindre's en forma i els aportava altres beneficis que devia conèixer el Dr. Febrer. És paradoxal que ja no se n'hi veja cap, ara que tenim carrils bici. Una llàstima. Deu ser perquè no s'ho acaba de creure ningú a la casa gran, això de la sostenibilitat. Perquè allò devia ser sostenible, veritat? Quan inclourà l'Ajuntament Pere Bausà en la nòmina d'assessors?

Una coseta: a la pàg. 16 no em sembla que la nota de premsa de la Caixa Rural pugua ser qualificada d'opinió.

La millor

"Primer dia dels corbs, segon el dels gossos (aquests dos dies són poc importants), el tercer és el dia de la deessa Laxmi, la dels diners... ". Quan he començat a llegir la frase no sé què m'ha passat pel cap.

Estació Nàutica: la resposta està en el temps

Estació Nàutica. Aquesta sembla ser la nova paraula estrella per reactivar, suposadament, l'oferta d'oci a la zona portuària.

Després que el nou PGOU de la nostra ciutat, encara no aprovat, ens presentarà el nou super-port que ens ha de caure al damunt, que suposa en metres quadrats, quasi la meitat del nostre terme municipal, però a la mar, ara, el nostre alcalde se'n va, juntament amb el de Peníscola, a signar el conveni que farà que la nova seu, de la nova Estació Nàutica de Benicarló-Peníscola, estiga a Benicarló.

En aquest país sembla que les solucions a les problemàtiques de l'ocupació de la nostra ciutat sempre han de passar pel totxo, ja siga a terra, ja siga a la mar. I sembla que no se n'han assabentat que això sempre ha comportat més problemes que beneficis. I Ara, tornem a començar.

I és que si fem cas a allò que diuen alguns propietaris, tant dels amarraments, com dels

660

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

locals d'oci i, mirem com està el panorama actualment, no tenim molt clar que aquesta siga la millor solució.

Una nova solució, (faraònica?), per un problema que, potser, no passa necessàriament per augmentar capacitats si no per adequar les ja existents? Per què, que passarà si Peníscola aconseguix el seu port esportiu? O, si Vinaròs, també acaba completant, àmpliament, la seua oferta amb el nou port que s'està construint? Quina afectació acabarà tenint sobre aquest descomunal port? Sobre paper, la idea, pot semblar convincent, a la pràctica ...

Ara només toca esperar a que les administracions, autonòmica i estatal, és pronuncien favorablement. I després, i el que és més important, que la gent responga positivament, si no, la cosa pot ser més dura del que ara jo ho és. I que la competència no siga molt dura. A veure si ens ficarem al llit amb un problema xicotet i ens alçarem amb un de molt més gros.

... El temps donarà la resposta.

EDITORIAL

Carxofa: torradeta i amb un bon rajolí per els benicarlantos que van donar la cara, en la concentració de Vinaròs, contra la nefasta política educativa del govern valencià. I és que el desgavell que estan muntant amb l'assignatura de la ciutadania està provocant tal enrenou, entre professorat, pares, i alumnes, que ja veurem com acabarem. Per cert, la majoria dels assistents eren de Benicarló. Perquè diguen després qui són els compromesos amb la qualitat de l'educació dels nostres fills i filles.

Panissola 1: rasposa i enganxosa per el Conseller del ram. Què és això de desautoritzar al nostre megaregidor Cuenca dient que no va dir la veritat sobre l'espínosa qüestió de la planta de reciclatge que vol que vinga a Benicarló? A veure si se n'adonen que el faraó és el representat de Ra a la Terra, a banda i banda, del Riu Sec.

Panissola 2: la suposada regidora de Cultura, continua passant olímpicament de tot allò que faça olor a cultura. Ara resulta que en el seu bon quefer està deixar plantats els xiquets i xiquetes de Benicarló, no acudint a cap de les cerimònies de tancament del Museu del Temps. Un projecte on els escolars s'havien involucrat des del primer moment, guardant la seua memòria, enterrant aquells objectes que teniem alguna cosa especial per a ells, al MUCBE, i aquesta senyora, que diuen té alguna cosa a veure amb la cultura, sense dignar-se a aparèixer per enlloc. Ni té vergonya ni la coneix. Ara li ha tocat als més joves.

El còmic

Per Xavi Burriel

"Tricicles patrulla!!"

El còmic

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat
Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

